



Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

S. Antoninvs M. 2. Septemb.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](#)

480 *Vitæ Sanctorum.* 2. SEPT.

modò sed gravioris etiam sceleris imperravit, quod quidem studiosè ille occultavit, sed ÆGIDIUS sub divinis scheda annotatum è cælo accepit, nunquam delendum, nisi stylum Rex vertisset. Divus porrò noster satis jam à terrâ lactatus ad perennes beatitatis fontes contendit, quos adeò appetivisse quid mirum est? à nutrice suâ cervâ simili hanc bibit. *Ex Lippeloo & Pet. de Natal.*

S. ANTONINVS M. 2. Septemb.

Poterat ANTONINVS è Galliis oriundus sorte suâ contentus nobilem & in digitis anulum & in pedibus lunulam jactare, sed nimium quantum ambitiosus purpuram insuper ausus est sperare, quam ut cælum illi lubentius pingeret, non dubitavit, ostro deficiente, sanguinem promittere. Incredibile enim dictu est, quam inde à puerō pro Christo hunc fundere gestierit. Et vero non passus repulsam est, æternâ præser-tim virginitate candidatus: sed sacerdotio initiatus cum baculi iectu populis ad Christiana sacra adductis undas dedis-set, ipse altero, sed gladii, iectu promis-sum diu cruentum dedit, utque hic copiosior flueret, corpus in partes sectum, partes in aquas sparsæ. Sed præclarum ostrum, martyris inquā sanguis omnis in undis officiosus coivit, ipse unda ut

ne

3. SEPT. *Vita Sanctorum.* 481
ne tumulo ANTONINVM prohibe-
rent, penitus abscessere. Iam caput no-
bile volucres cæli mentes aquilas in-
dutæ, naviculæ ad Principis Festi, quem
Christo martyr pepererat, regiæ usque,
secundo flumine, deduxerunt. At Festus
Divi ædes templū & Capitis sacri mo-
numentum esse jussit. Nos etiam pro
meritis ANTONINVM laudaremus, si
vel unam illæ, de quibus diximus, vo-
lucres pennam dedissent. Ex Mombrizio
& Petro de Natalibus.

S. AIGVLPHVS M. 3. Septembrio.

HVMILES eunas AIGVLPHVS mag-
nis virtutibus nobilitavit, mona-
chus primò Floriacensis, tum Abbas Li-
xinenis factus. Vnus certe dignus à
Deo habitus est, qui, somno monitore,
opima illa spolia (ossa D. Benedicti)
Cassino in Gallias asportaret. Cæterum
invidia Arcadium quendam & suo mi-
nimè dignum nomine Columbum,
(Pseudomonachum utrumque,) excivit,
qui virum & monasterio & vitæ ejici-
erent. Excepit AIGVLPHVS amico
convivio hostes, & cæsus atque in vin-
cula datus, licet ab ipso custode ad fu-
giendum animaretur, turpi fugæ glo-
riosum carcerem prætulit. Inde captivus
cum suis abductus, cum tempestate
diebus XL. jactarentur, solus portu sibi
petere visus est. Et petebat, sed beatita-

Hh 5 tis;